

Thorsteinsson Bros.
Byggja hús. Sella 168ir. Ct.
vaga lán og eldsbyrgir.
Room 815-17 Somerset Block
PHONE MAIN 2902

Joseph T. Thorson
ELEKTRISK LOGFREÐINGUR
Aritun:
McFADDEN & THORSON
706 McArthur Building, Winnipeg.
Phone Main 2671

Lærðu að Dansa
hú þetta Dan skemmtun Winnipeg hvar
Prof. og Mrs. E. A. Wirth, á
COLISEUM
Fullkomið kenni til að fyrir þá og
Byggja klukkan 8.15 á hverju kvöldi.

Dr. G. J. Gislason,
Physician and Surgeon
18 South 3rd St., Grand Forks, N. Dak.
Athugið: Húsið AÚGNA, EYRNA
og KYRKA SJÚKDOMUM. A-
SANT INNVORTIS SJÚKDOM-
UM og ÖPPSKURDI.

A. S. BARDAL
selur líkistur og annast um út-
farir. Allur útbúnaður sá best.
Einnfremur selur hann allskonar
minnisvarða og leigjina.
813 Sherbrooke Street
Phone Garry 2122

Graham, Hansson & McTavish
LOGFRÆÐINGAR
901-902, CONFEDERATION LIFE BLDG.
WINNIPEG.
Phone Main 3142

GARLAND & ANDERSON
Arni Anderson E. P. Garland
LOGFRÆÐINGAR
801 Electric Railway Chambers.
PHONE MAIN 1516

J. J. BILDFELL
PASTORASALL
Union Bank 5th Floor No. 279
Selur hús og lóðir, og annar þá að lóð-
aðli. Öfregar þessir ákoma o. s.
Phone Main 2488

S. A. SICURDSON & CO.
Háttum skifti fyrir lóð og lóð fyrir hús.
Lán og eldsbyrgir.
Room: 208 CABLETON BLDG
Hm Main 4463

Gísli Goodman
TINSMDUR.
VERGJAFUR:
Cor. Toronto & Notre Dame.
Phone Garry 2688 Hm Main 899

Adams Bros.
Plumbing, Gas & Steam Fitting
Viðgerðun sérstakur
gaumur gefin.
588 SHERBROOKE STREET
cor. Sargent

**RELIANCE CLEANING
& PRESSING Co.**
506 Notre Dame Avenue
Vér hreinsum og pressum klæðnað fyrir
50 cent
Einkannaror: Treystið oss
Klæðnaðir söttir heim og skilað aftur

DR. R. L. HURST
meðlimur konunglega smittakennarabúna.
stakrafabur af konunglega læknaáðanum
í London. Sérfræðingur í húð og tauga-
veikjum og kvensjúkdómum. Skrifstofa 305
Kennedy Building, Portage Ave. (gæm-
Eldes) Taldni Main 816. Til viðtals frá
10-12, 2-5, 7-9.

Dr. A. Blondal
Office Hours: 24-28
806 VICTOR STREET
Cor. Notre Dame
Phone Garry 1186

dögum Dr. Jóns Hjaltnalins var
striðist ástast, enda þóttu undi
hans stjórna lækna einna aðganga-
vegastir gegn sjúkdómum lýðsins
þeir, sem muna eftir "Heilbrigðis-
tíðindunum" Dr. Hjaltnalins og
"Sæmundi fróða", vita, hve
þjónalega hann ræddi þau mál og
deðilega, jafn vel lærður maður
og hann var. Kvað hann all-
skottulækna hafa lært hjá ein-
hverjum presti eða öðrum "homö-
opathiskum svikara". Síra Magn-
ús Jónsson á Grenjaðarstað, sem
þá var einn með þegnustu homö-
pöthum landsins, reis öndverður
gegn landlækni og varði mál sitt
af kappi og með rökum. Reit hann
loks bók nokkra gegn árásum Dr.
J.H., sem prentuð var, en þó helz
til lítis útbreiðð. Er þar margt
heppið svar til móttæðinga hans
Síðar þýddi síra Magnús lækninga
bók Dr. Bern. Hirschels í samverkni
með síra Jóni Austmann, á ís-
lenzka tungu. Er hún reyndar eina
bókin á því máli, sem lækninga-
bók má nefnast, síðan bók Jóns
Péturssonar fell úr tíðku. Nokkur
síðar reit síra Jakob á Sauðafelli
vörn fyrir homöopathíuna, einn af
landsins gáfufustu prestum á hans
tíð.

Í öllum þessum deilum fór það
sem venja er til svo, að nýrri
stefnan beitti rökum, en hin eldri
valdinu.

Jafnan var viðkvæðis hjá allo-
pöthum, smáu skamtarnir í nýrri
aðferðinni, sem, eins og áður var
sagt, er ekki aðal grunnreglan. —
Það hefur eins og farist fyrir hjá
eldri steinunni að gæta þess, að
jafnvel hjá sjálfum þeim tíðkast
smáskamtur, og að homöopathar
brúka jafnvel sömu lyfin á stund-
um, nálega í sömu þynningum, t.
d. Merc. Subl. o. fl. Og aldrei hafa
homöopathar viðhaft smær-
skamta, en allopathar brúka nú á
tímum af sumum "efnum", t. d.
Radium, X-geisla, o. s. frv., sem
vitanlega eru ómálanlega smár.

Ymskonar auka-trú á homö-
pathisk meðul spratt upp til og
frá á Íslandi meðal lýðsins. Mörg-
um fanst, að eitthvert voða-efni
hlyti að vera í þessum lyfjum, þar
sem svo lítið þurfti af þeim til
þess að drepa suma voðalegustu
kvilla, er um fóru. Hjútrúin sagði,
að þetta væri eiginlega útpyntir
andar, hélt líklega frá dögum Al-
addins, og ég veit nokkur dæmi
þess, að fólk hafði talssverðan
beyg af glösum t. a. m. frá þor-
steini á Hlísi, Lárusi Pálssyni, o.
fl. Vissi ég til þess t. a. m. einu
sinni eða tvisvar, að fengin höfðu
verið meðul hjá presti nokkrum
handa kúm, sem ekki þóttu hafa
holdlegar hvatir í nógu rökum
máli. Þorður konur með engu
móti að snerta glösin, vegna þess
að sjálfsagt þótti, að þær yrðu
fyrir sömu áhrifum og þelurnar!

Þegar alt kemur til alls, einnig
sagt er, þá veit hvorugur lækna-
lýðurinn alt, sem þórir er á, og
ættu því ekki að lískast hver geg
öðrum. Þeir eru svo algengir sjúkd-
ómarnir, sem enn eru ólækandi
með lyfjum, að nálega daglega
verða þeir á vegi hvers þess lækn-
is, sem mikið hefur að starfa, og
stundum batna sumir þeirra, án
þess lækningar geti nokkuð hjál-
að. Má hér til nefna ýmsa tauga-
sjúkdöma (t. d. Neurasthenia og
fleira), geðveiklanir og margt
fleira. Kemur þetta andvitað á
því, að menn þekki ekki til rötur
sambandsleis eða séreðlin sálar og
líkama. Það er ef til vill ekki lær-
dómslegt að giska á, að þegar
rátt er um taugaveiklun yfirleitt,
þá séu ef til vill taugarnar sjálfar
oftast "mekanískli" eins sterkar
og taugar í heilbrigðum manni
venjulega eru. — Þess vegna, ef
til vill, ávinst meira með samveik-
islyfjum til bóta sjúklingum,
vegna áðurneindrar grunnreglu
(principis), heldur en með stórum
skómtum mótvækisreglunnar?

Eitt af því, sem lengi hefur verið
og líklega verður lengst eldri
læknaaðferðinni til mikils vana
og ámalis, er hinn mikli aragrúi
af leynimeðulum og einkaleyfis-
lyfjum, sem nálega öll tilheyra
þeirri reglu, — vegna samsettinga
þæginganna. Þau geta blátt á-
fram ekki orðið tilfmanlega mörg
í homöopathiskum stíl, og eru oft-
ast upphugsuð af lélegum læknum,
sem ekkert fá að starfa, og til
mikils bóls fyrir þá, sem eru nýtir
og samvirkusamir.

Ohreindir andar.

Margt hefur mér til eyrna búiast
um daga mína, margt ótrúlegt hefi
ég heyrt fólk segja, en aldrei hefi
ég orðið meir hissa en þegar ég var
fræddur á því, að í hana Siegu
Nordland væru komnir djöflar!
—
Er hafði kynst henni frá því við
vorum börn. Við erum fædd og
uppalin hér í sömu byrgð: gengum
á skóla saman og lékum okkur
saman. Atti ég því bágt mál að
trúa þessu.

En fregnberinn fullvissaði mig
um að það væri alveg satt—kvaðet
þora að bóla sér upp á það! Hún
væri með öllu hætt að hafa sér eins
og skikkanlegri, heilvita stúlku
þær. Væri búin að sleppa sér al-
veg.

Mér fell illa að heyrna þetta um
Siegu. Ég þekkti hana fyrir að vera
mjög glaðlynda, einlægt káta og
spilandi, en hafði aldrei til annars
vitað, en hún væri göð stúlka.

Það væri því hráplegt að hugsa
til þess, að í hana skyldu vera
komnir djöflar.

Á líkindum væri það þó satt.
Væri ómögulegt að gera neitt
henni til hjálpar?

Því ekki að fá prestana til þess
að reka burt þessa djöfla úr henni?
Þeir væru fulltrúar Krists hér á
Jörðu—og hann rak út djöfla.

EKKI þórfi ég þó að fara þessa á
leit við þá sjálfur—þess ætti heldur
ekki að þurfa. En því var þá ekki
einhver presturinn búinn að þessu?
Vafalaust hefði þetta þorist ein-
hverjum þeirra til eyrna, engu síður
en mér.

Ef til vill væri það ekki innan
verkahringis prestanna að reka út
djöfla, þó Krstur gerði það.

Kannse þeir kynnu það ekki.
Ég fór að lesa nýjstamentinu.

Jú, Krstur rak svo sem áreiðanlega
út djöfla. En—hverjig sem ég leit-
að—fann ég hvergi að hann kendi
öðrum það með orðum sínum í
Nýjstamentinu. Hann hafði
bara sýnt, að hann gat það sjálfur,
og látið svo þá við sitja.

Prestunum væri því vorkun!
Og djöflarnir yrðu líklega að sitja
í henni Siegu, úr því enginn var til
að reka þá út.

En illa lét mér þetta. Mér datt í
hug að skrifa foreldrum hennar og
segja þeim það sanna. Þau myndu
að líkindum bregða við og sækja
hana. Hún væri ung ennþá—svo
stutt síðan djöflarnir fóru í hana,
að ekki væri öll von út.

Svo gæti þetta alt verið tómur
uppsuni. Ég var kvektur á
sögum fólksins.

Ég afreð því að gera mér erindi
til Mr. og Mrs. Anderson, sem Siega
var til húsa hjá, og fá að vita það
rétt í þessu áður en ég gerði nokk-
uð. Líklega væri hún farin þaðan.
Ég þekkti Mr. og Mrs. Anderson vel
og vissi að hún yrði þar ekki lengi,
ef í hana væru komnir djöflar.

Er ég kom þangað, kom dóttir
Mrs. Anderson til dyra og leiddi
mig tafarlaust inn í borðstofu. Þar
var Mrs. Anderson og annar kven-
maður. Ég starblindi á kvenmann
þann eins og tröll á heidríkju.

"Hello, Ragna! Þekkirðu mig
ekki?"

Ég stóð orðlaus. Gat verið að
þetta væri hún Siega—þetta silki-
kledda skartkvendi hún Siega?
Heldur hefði ég trúð, að barna
væri komin einhver víðfræg leik-
maður, eða dóttir einhvers milljóna-
eigenda og stórhöfðingja! En það
væri hún Siega, var mér með öllu
óskiljanlegt.

Hún hristi hönd mína óðslega og
lét í ljós mikla gleði yfir að sjá mig.
Visaði mér til setis. Ég settist
niður—en leit ekki augum af henni.

Aldrei hafði mér til hugar komið
að hún gæti orðið svona dýrðleg
ástandum. Áður hafði mér ætíð
þótt hún lagleg, sérstaklega í vexti
—en við þessu hafði ég aldrei búist.
Áður mundi ég eftir henni sem
meðalkvenmanni á hæð, en all-
þreklaga vaxinn; brjósta og
vöðvamikilli, en þó furðu mittis-
nettri og með rétt hæfilega stórar-
fætur og höndur. En nú var hún
öll gerbreytt.

Hún var orðin nettur, spengilegur
kvenmaður, hvar sem á hana var
litið og meira—hún var orðin blátt
áfram falleg, mjög skartlegur og
glæsilegur kvenmaður í alla staði.
Áður hafði mér þótt hún helzt
til teitlagin og andlitið of rjótt. Nú
ar bót fengin á þessu hvorutveggja.
Nú hafði hún lagt af til muna og
andlitið var nálega hvítt,—hvítt af
hórnudusúfl.

Áður hafði hún ljósa, þetta hár
hennar oft leikið sér galgopalega
yfir enninu og stóru, dökkbláu aug-
um einlægt verið bjarmandi af
gletni og kæti. Nú var hárði sett
upp, eftir listarinnar reglum og
augum orðin eitthvað stillilegri,
eitthvað opin og starandi. Þó hún
væri altalí við og við að hlæja, var
eins og alþros væri strokið burt úr
augum hennar.

Áður hafði hún verið bara blátt
áfram laglega til fara? Nú var hún
ekkert nema silki, og hver vissi hvað
hún var í ljósbílum sumarkjól,
auðsáðanlega úr silki.

Treyjan
öll dregin í fellingar á baki og
brjósti, samkvæmt listarinnar hug-
vitsreglum, og náttúrulega flegin að
ofan til þess hinn þrýstni háls seist
vel, sem nú var orðinn fannhvitur
við töfra hörnudusúflsins. Hand-
leggirnir, sem voru berir upp að
olmboga, voru einnig hvítir af sömu
örörkum. Höndurnar voru aðdæm-
lega mjúklugar og fagrar. Og með
gullhringi var hún, sumir þeirra
með stórum, leitrandi steinum í
á öðrum hverjum fingri.

Þéttgerð gullkeðja líðaðist eins
langur, lóandi ormur um háls hennar.

ar, lagðist tvöföld niður á brjóstið
og hlykkjaði sig svo upp í úr, sem
bökk á vinstri barni hennar.

At henni lagði einkennilegan
ilm, töfrafurunginn, seifandi ilm,
sem ekkert á skilt við aðdráttarall
enslanna á himnum.

Ég fór því að fallast á það með
sjálfum mér, að fréttin væri sönn—
að í hana væri komnir djöflar.

"Veistu hvað, Ragna," sagði hún
hlægjandi, "hún Mrs. Anderson
þarna hefur verið að predika yfir
mér í allan morgun. Hún er að
leggja mér það dæmalausa heilræði
að ég ætti að ráða mig til einhvers
einsetu karls hér út á landi og fara
"að halda hús" fyrir hann um ó-
ákveðinn tíma. Hvað heldur þú
um þetta?"

"Et maðurinn er góður, er það
þetta en margt annað," varð mér að
orði og strauk höndum gegnum hár
mitt vandráðalega.

"Það segi ég," gall nú Mrs. Ander-
son við. "Þetta er það þetta, sem
Siega getur gert, úr því hún vill ó-
mögulega fara heim til foreldra
sína. Ég skal líka ábyrgjast Jón-
as, því ég þekki hann vel. Hún er
eins óhult hjá honum og föður sín-
um eða bróður."

Siega hló hránalega.

"En ertu viss um," sagði hún,
"að honum yrði óhætt fyrir mér?
Heiðru nokkuð hugsað út í það?
Skyldi það annars ekki reiknast þér
til syndar, Mrs. Anderson, að bregð-
ast þannig við bréfi Jónasar, að
senda honum, rosknum og ráðsett-
um mannum, vinnukonu eins og
mig sem væri við til að teila hann
og hafa út úr honum stórfé?"

Mrs. Anderson varð nú ráðþrota,
og etundi við.

"Nei," hélt Siega áfram, "ég ætla
ekki að fara til neins karldurks út
á land. Til þess skemti ég mér of
vel hér í bænum. Hér nýt ég í
fylsta máli alls þess góða, sem lífsið
hefur að bjóða. Hér get ég dansað
og leikið mér eftir vild minni, og
það ætla ég líka að gera. Ég ætla
aldrei að gífta mig eins og sumar
stúlkur — flestar stúlkur gera. —
Heimurinn kemst af án mín."

Allra snöggvast brá eins og skugga
yfir ásjónu hennar. En það svo
sem leyndi sér ekki að í Siegu voru
komnir djöflar.

Ég fann mig knúðan til að segja
eitthvað. Alt valdið þó hvað fyrir
öðru í huga mínum. Mér fannst mig
eins og vanta viðsigandi texta.

"Hvað sem þér líður mun þó vera
ósk föreltra þinna, að þú gíftir þig
og eignist ánægjulegt og gott heim-
ili," var það eina, sem ég gat sagt.
Rétt snöggvast leit hún niður fyrir
sig, svo til mín, og á ég reiblossa
bregða fyrir í augum hennar.

"Ég er farin frá foreldrum mínum
og fer aldrei heim aftur. Þau skilfa
sér ekkert af mér frekara. Ég er
horfin úr lífi þeirra með öllu. Ein-
hverntíma gæti ég þó ef til vill sent
þeim einhverja hjálpi, engu síður ó-
gíft en gíft.—En hvað kemur þetta
ykkur við, mitt líf og mín áform?
Eins og syndlausir dýrðlingar stjór-
nið og predikið yfir mér,—kastíð á
mig steinum!"

Hún var orðin bárelíð, og gerði
sig líklega til að fara.

"Við erum ekki að kasta á þig
neinum steinum, Siega" sagði ég og
bar ört á, "þú mátt ekki taka það
þannig. Við erum bara að tala við
þig í mesta bróðerni. Þó við höfum
kiki sést lengi erum við ekki ókunn,
þú og ég. Við vorum saman í æsku,
lékum okkur saman og gengum á
skóla saman. Þú mátt því ekki
kippa þér upp við það, þó ég tali
kunnunglega eða reidast af því."

Hún settist niður aftur.
"Ég reidist ekki," sagði hún nú,
"en mér tellur illa að fólk sé að reka
nefði inn í mínar sakir, eins og því
komi ég nokkuð við. Ég er frjáls
manneskja. Þó ég skemti mér og
hafi 'góðan tíma' eru það mínar
sakir, en ekki annara."

"Það er alveg satt," svaraði ég.
"En það sem ég vil sýna þér fram á,
er, að þessi 'góði tími' snýst oft í
alt annan 'tíma' er frá líður. Allir
eru þessum lögum háðir og þú ert
engin sérstök undantekning. Eftir
unaðsríka hrauminn, sem heillaði
svo huga manns, vaknar maður til
veruleika lífsins, vaknar áður mann
varir. Þá verður við vör ófullkom-
legleika okkar að stríða á móti bólli
mannlífsins í þess ýmsu myndum.
Þá grætur margur breiskum tárur
yfir lífinni tíð, og hinum svonefnda
"góða tíma" sem hann hafði."

Nú var Siega farin að hlæja aftur.
"Þú hefur átt að vera prestur, Ragna," sagði hún. "Þú gerðir alveg
ljómandi prest. Það er líka einhver
munur á því að vera 'sálnahirðir'
eða húsamirur."

En er hún sá, að mér stökk ekki
bro, var eins og skygði yfir svip
hennar að nýju. Við þögðum, öll
lítil stund.
"Þetta líf er þá manns eigin eign,"
tók hún til máls aftur, eins og við
sjálfa sig. "Maður er frjáls að gera
við það, sem manni sýnist. Maður
getur notið alls þess góða, sem
það hefur að bjóða. Snúist það
góða í líf—þá byltist áin, þung og
straumhóð, undir brúnni, sem ég
hefi svo oft staðið á og hugsað um
(Framh. á 4. bls.)

Gaumgæfni

í vélfræðilegum samsetningi

Rjóma skilvindunnar

sem þú kaupir, sparar þér dýrar viðgerðir og rjóma tap

Skoðað drifhjólín, að þau hafi ferstrendar tennur, séu sterk og endingargóð.

Varist

auðvörðleg gorm hjól í vél sem hart er
snúð eins og rjómaskilvindum. Þau eyð-
ast fljótt og mjólkur kúlan fer að hristast,
og skilja rjóman eftir í mjólkinni.

Varist

rjóma-kúlu sem aðeins hefur stuðning á
öðrum enda, hún verður fljótt óstöðug og
hettir að skilja mjólk og rjóma.

Veitid athygli

MAGNET með ferstrendu hjóltennurnar,
sem er sterk, stöðug og skilur ágætlega og
endist meira en fimmtíu ár.

Veitid athygli

Börnin geta unnið MAGNET vélinni. smíðað á henni er algerlega
gallalaust. Alla parta vélarinnar má þvo á fimm mínútum.
Sérstök sía (Magnet einkaleið) fylgir hverri Magnet.

Kaupid

Square gear MAGNET með rjóma-kúluna tvístudda. Hristist ekki
og áður allan rjómann úr mjólkinni.

The Petrie Manufacturing Co., Ltd.

Vancouver, Calgary, Regina, Winnipeg, Hamilton, Montreal, St. John

FARBRÉF

Alex Calder & Son
General Steamship Agents

Ef þér hafið í hyggja að fara til gamla landsins, þá talið
við oss eða skrifid til vor.

Vér höfum hinn fullkomnaða útbúnað í Canada.

663 Main Street,
Winnipeg, Man.
Phone Main 3260

A. P. Cederquist

Ladies' & Gentlemen's Tailor

Nú er tíminn að panta vor klæðnaði

Phone Main 4961 201 Builders Exchange
Portage & Hargrave Winnipeg

Abyrgt að fara vel

Nýtsku klæðnaðir,

W.H. Graham

Klæðskeri.

Eg samna klæðnaði fyrir marga hina helztu Íslendinga þessa
borgar. Spyrið þá um mig.

Phone Main 3076 190 James St., Winnipeg.

W. F. LEE

heildsala og smáala á

BYGGINGAEFNI

til contractara og byggingamanna. Kosnaðar áætlun gefin
ef um er beðið, fyrir stór og smá byggingar.

136 Portage Ave. East Wall St. og Ellice Av.

PHONE M 1116 PHONE SHER, 798